

MININTIS

LAIKRAŠTIS LIETUVIŲ BENDRUOMENEI

Nr. 83 (320)

Memmingenas, 1947 m. liepos 29 d.

II metal

Trumano pranešimas kongresui

Vašingtonas (NZ). Savo pusmetiniame pranešime kongresui apie JAV ūkio vystymąsi prezidentas Trumanas padarė apžvalgą kiek yra įvykdyti pirmojo pusmečio užsibrėžtieji tikslai. Jis pažymėjo, kad užsienių rėmimo programa yra JAV-bių užsienių politikos pagrindinis tikslas. Įvairūs patarnavimai užsieniams ir siuntimas į užsienius gėrybių pasiekė 20,7 milijardų dolerių metinę vertę, kas pervirsija įvežimus iš užsienių visais 12,7 milijardų dolerių. Maždaug pusė viso išvežimų pertekliaus yra finansuojama paskolomis ir kitokiais pagalbos teikimais. Amerikos gaminių poreikavimas užsienyje lieka ir dabar dar vis didelis. O užsienių pajėgumas apmokėti pirkinius savomis priemonėmis šių metų būvyje žymiai sumažėjo. Dau geliui kraštų vis dar nesiseka pakelti savo gamybą iki atitinkamo lygio.

Dabar JAV gamina gėrybių ir atlieka patarnavimų kasmet vertėje 225 milijardų dolerių. Tai žymiai viršija prieškarinį stovį. Todėl JAV gali toliau vystyti savo ūkiškąją jėgą, kelti gyvenimo standartą ir teikti užsieniams gėrybes. Birželio mėnesį JA Valstybės civilinio ūkio sektoriuje buvo užimta 60 milijonų žmonių. Gyventojų perkimo pajėgumas esąs pakankamas. Didelė amerikiečių prekių paklausa pasaulio rinkose prisidėjo prie kainų kilimo. Tas padarė įtakos į pra gyvenimo išlaidas, algas ir pramonės gamybos kaštus.

Trumanas pažymėjo, kad dabartinė užsienio rėmimo programa nėra reikalinga kaip priemonė pilnai įkinkyti į darbą savo nuosavą ūkį, bet ji turi padėti atstatyti stip-

ru, pastovų ir taikingą pasaulinį ūkį. Jo manymu, efektyvios užsienių paramos programos išlaidos sudarys tik mažą dalelytę ka ro išlaidų, bet turės didelės gyvybinės reikš mės taikai laimėti.

MARSHALLIS VEL SILO KETURIŲ PAKTA

Vašingtonas (Dena). Vienoje spaudos konferencijoje užsienio reikalų ministeris Marshallis pareiškė, kad Jungtinių Amerikos Valstybių pasiūlymas sudaryti 40 metų laikotarpiui keturių didžiųjų valstybių paktą dėl pašalinimo vokiečių agresijos tebėra dar atviras. Jis skaito, kad tokio pakto sudaryme Sovietų Sąjungos dalyvavimas yra būtinas. Marshallis paneigė gandus, kad ir Prancūzija dalyvaus neužilgo įvykstančiuose anglų-amerikiečių pasitarimuose Ruhro anglies klausimu. Gandus dėl dalyvavimo tarptautinės brigados Graikijos kovose jis negalys nei patvirtinti, nei paneigti.

Balkanų klausimas Saugumo Taryboje

Naujorkas (AP). Jungtinių Amerikos Valstybių vardu Heršelis Jonsonas atkreipė Balkanų valstybių dėmesį į tai, kad atsisakymas bendradarbiauti pasienių konfliktų tyrimo komisijoje gali privesti iki to, kad Saugumo Taryba imsis sankcijų. Tas pareiškimas buvo padarytas ryšium su rusų tvirtinimu, kad Saugumo Taryba gali daryti tik rekomendacinius pasiūlymus. Amerikiečių patiektoje rezoliucijoje sakoma, kad besitęsiantieji neramumai Balkanuose sudaro pavojų

Bevinas apie sutarčių ratifikavimą

Londonas (N. de F.). Praėjusį trečiadienį britų užs. reikalų ministeris Bevinas Zemuosiuose Rūmuose pasisakė už tai, kad būtų greičiau ratifikuotos sudarytosios taikos sutartys su buvusiomis prieš valstybėmis. Atsakydamas į klausimą jis pažymėjo, kad pačios Italijos būtų interesas ratifikuoti taikos sutartį, baigti oficialiai vis dar tebesantį karo stovį ir užmegzti normalius santykius. Jis nurodė, kad Italija matomai tęsiasi su ratifikavimu todėl, jog nėra tikra, ar Sovietų Sąjunga ją ratifikuos. Bevinas dėsiąs pastangas, kad visi ratifikavimo dokumentai būtų sudėti Paryžiuje vienu laiku. Jis pasisakė už sutarčių ratifikavimą ir su Bulgarija bei Rumunija, nežūrint, kad tenai nėra asmeninės laisvės garantijų. Jo nuomone, būtų geriausia išieiti priimti tas valstybes į Jungtinių Tautų organizaciją ir tuomet visi klausimai galėtų būti išspręsti pilnaties susirinkimuose.

Londonas (Dena). Britų užs. reik. ministeris Bevinas Zemuosiuose Rūmuose paneigė spaudoje pasklidusiuo gandus, kad tarp D. Britanijos ir JA V-bių esą vedami slapti pasitarimai dėl Marshallio plano. Bevinas pareiškė, kad Paryžiaus pasitarimui sparčiai žengia pirmyn ir kad platesnis pranešimas bus padarytas tikta baigus pasitarimus.

Mirė prez. Trumano motina

Seštadienį mirė senutė, 94 metų amžiaus, prez. Trumano motina. Gavęs žinią, kad sveikata pablogėjo, prez. Trumanas skrido lėktuvu į Granjėvą, bet nebespėjo.

Poniai Peronienei sekasi

Paryžius (AP/ADN). Argentinos respublikos prezidento žmonai Senorai de Peron atvykus į Paryžių, prancūzų respublikos prezidentas Vincentas Auriolas ir jo žmona savo vasaros rezidencijoje, Rambouillet pilyje, suruošė pusryčius, kuriuose dalyvavo ministeris pirmininkas Ramadieras ir užsienių reikalų ministeris Bidaultas su žmonomis.

Paryžius (N. de F.). Prancūzų užsienių reikalų ministeris Bidaultas ir Argentinos pasiuntinys J. v. Rocca, dalyvaujant Argentinos prezidento žmonai Evai Peronienei, Paryžiuje pasirašė Prancūzijos - Argentinos prekybinę sutartį. Sutartis galioja 5 metams ir pagal ją prancūzai už savo tekstilės, metalo bei chemijos gaminių, gaus iš Argentinos mėsą, grūdus, vilną ir odas. Finansų technikos atžvilgiu sutartis yra paremta Prancūzijai teikiamų kreditų ir sudaro jai sąlygas pirkti Argentinoje gaminius, kurie jai gyvybiniai reikalingi. Po sutarties pasirašymo pionai Peronienei buvo prisegtas Garbės Legijono ordenas. Tuo būdu ji tapo Garbės Legijono kavalerium.

Didelė opozicija Italijoje

Roma (UP). Italijos de Gasperi vyriausybė nedidele balsų persvara, būtent 232 balsais prieš 204 balsus, steigiamajame parlamente laimėjo pergalę prieš kairiųjų partijų opoziciją. De Gasperi reikalavo tuojau pradėti pasitarimus dėl taikos sutarties ratifikavimo, tuo tarpu kairiosios partijos debatus tuo reikalu norėjo atidėti ligi rugsėjo mėnesio.

T R U M P A I

- Damaskas (N. de F.). Praėjusį pirmadienį čionai atvyko JT Palestinos komisija patirti arabų valstybių nusistatymo Palestinos klausimu.
- Burmos policija suėmė teroristus, kurie užmušė 9 vyriausybės narius. (Dena)
- Berlyno saugumo policijos būstinėje (rusų sektoriuje) sprogo 4 minos. Zuvo 9 žmonės. (Dena)
- Birželio mėnesyje 335 amerikiečiai gavo leidimus vesti vokiečius. (Dena)
- Prezidentas Trumanas pasirašė sutartį tarp JAV ir JT dėl perėmimo patikėtinio teisių valdyti buvusias japonų mandatinės salas Pacifike. (Dena)
- Aštuoni britų karo laivai atvyko į Istanbulą. (AP)

Karo veiksmai Javoje

Batavia (Dena). Olandų karinės pajėgos priartėjo per 45 kilometrus prie Indonezijos respublikonų sostinės Jogjakarta. Olandai norį salą perkirsti iš šiaurės į pietus. Pėstininkai, bombonešių remiami, jau padarė trečdalį kelio iki salos pietinio kranto. Kitas kariuomenės vienetas iš rytų kranto sparčiai veržiasi į priekį.

JAV-bių užsienių reikalų ministerijos ats tovaį pareiškia, kad šiuo momentu amerikiečių vyriausybė negalinti tarpininkauti dėl karo veiksmų sustabdymo. Betgi bus daromas pastangos sustabdyti kovas, kurios grėsia žaliavoms, taip reikalingoms pasaulio atstatymui.

AP praneša, kad olandų karo laivyno jūrininkai Melbourn uoste turėjo padėti įkrauti karo medžiagas, nes australiečiai uosto darbininkai atsisakė olandams dirbti. Didysis Jeruzalės Muftis išleido atsisaukimą ara būj tautoms, kuriame nurodoma į tai, kad musulmonų yra šventa pareiga padėti drašiemis indoneziečiams kovoje dėl nepriklausomybės.

GEN. WEDEMEYERIS ATVYKO Į KINIJA

Nankingas (DPD). Prezidento Trumano specialus įgaliotinis gen. leit. Wedemeyeris turėjo pasitarimą su maršalu Chiangkaišku.

Jį lydėjo amerikiečių pasiuntinys Kinijoje. Amerikiečių valdininkai pareiškė, kad gen. Wedemeyeris neužmegs jokių santykių su Kinijos komunistais.

Britai vis dar protestuoja

Londonas (Reuter). Liepos 21 d. britų vyriausybė dar kartą pasiuntė Rumunijos vyriausybei protesto notą dėl opozicijos narių masinių suėmimų. Notoje pareiškiamas britų vyriausybės nusistebėjimas dėl rumunų vyriausybės išsisukinėjimų suteikti opozicijai pilietines laisves ir teises, kaip tai yra numatyta taikos sutartyje. Anglų vyriausybė nėra tos nuomonės, kad neseniai suimti asmenų toks didelis skaičius būtų priklausęs fašistinėms organizacijoms. D. Britanija atnaujinsianti su Rumunija diplomatinis santykius ir pritaranti dėl Rumunijos priėmimo į JT tikta tuomet, kai Rumunija įrodys savo nusistatymą pildyti taikos sutartyje nustatytas prievolės.

— AP iš Vašingtono praneša, kad liepos 22 d. JAV užsienių reikalų ministerija Mask voje įteikė oficialų protestą dėl nutrūkimo pasitarimų apie tai, kad sovietų kariuomenės daliniai Rumunijoje pašalino amerikiečių naftos įrengimus 7.000 to svorio. (NZ).

jų taikai. Vienoje amerikiečių rezoliucijoje albanai, bulgarai ir jugoslaviai yra pripažinti neramumų kurstytojais Balknuose. Rusija ir jos sąjungininkai energingai stojo prieš tokius amerikiečių tvirtinimus.

GROMYKO LAVIRUOJA

Naujorkas (INS). Jungtinių Tautų atominės energijos komisijoje rusų delegatas Gromyko pareiškė sutinkąs su amerikiečių pasiūlymu; kad būtų leista tarptautinės komisijos asmenims inspektuoti atominės energijos įmones ir įrengimus. Iki šiol Rusija laikėsi nusistatymo, kad tik savo krašte kiekviena valstybė gali daryti patikrinimus.

Prieš tai buvusiuo diskusijų metu Gromyko tvirtai neigė Barucho planą, kuris numato veto teisės panaikinimą atsitikimais, kai yra peržengiami atominės kontrolės susitarimo nuostatai. Komisija pagaliau susitarė veto teisės klausimą atidėti neribotam laikui.

JAU PARUOSE DARBOTVARKĘ

Naujorkas (N. de F.). Jungtinių Tautų pilnaties susirinkimui, kuris prasidės rugsėjo 16 d., jau paruošta darbotvarkė. Ji apima 43 punktus, tarpe kurių yra ir šie; Palestinos klausimas, anglų-egiptiečių ginčas, santykiai su Franko Ispanija, veto teisės naudojimo klausimas ir tt.

IRO teiks apsaugą ir „Volksdeutsche“

Sveicarija / Ouchy. (Dena). Tarptautinės Pabėgėlių Organizacijos (IRO) paruošiamasis komitetas penkiais balsais prieš keturius balsus nutarė teikti apsaugą ir vokiečiams — „Volksdeutsche“ bei rūpintis juos įkurdinti, jei ta jiems nekluduo kiti nuostatai.

ŽYDŲ DEMONSTRACIJOS

Miunchenas (Dena). Apie 10.000 žydų demonstravo prieš britų konsulatą reikalaudami imigracijos laisvės į Palestiną. Taip pat ir Frankfurte įvyko žydų DP susirinkimai.

Sovietai išnaudoja vokiečių uranijo kasyklas

Berlynas (NZ). Jau kuris laikas vadovaujant rusų kalnų inžinieriams yra išnaudojamos uranijo kasyklos Schwarzenbergo ir Annabergo apskričių kalnuose. Kasyklų sritys yra nuo šorinio pasaulio atskirta ir sovietų okupacinių pajėgų saugojama. Įvažiūti ti galima tikta su ypatingu leidimu.

Darbams vadovauja rusų geologai, inžinieriai ir kasyklų specialistai, kurių dalis čia yra atvykę su šeimomis. Dirba vokiečių darbininkai, kuriems ta prievolė yra uždedama „pagal Sąjungininkų Kontrolinės Tarybos įstatymą dėl vykdymo skubių atstatymo darbų“. Kasyklų darbininkai daugumoje yra kitų profesijų žmonės ir juos čia priverstinai skiria Saksonijos arbeitsamtai. Dirbama primityviais metodais, daugiausia rankų įrankiais, todėl įvyksta daug nelaimingų atsitikimų, kurie yra išlyginami naujais darbininkų tiekimais. Dirbama trimis pamainomis: po 8 valandas. Sekmadieniai ir šventės nepaisomos. Mokama nuo 50 pf. iki 1 markės už valanda, nors skiriant į tuos darbus žadama mokėti 1,34 Rm. Darbininkai gauna sunkiai dirbančiųjų normas ir dar papildomai 100 gr. sūrio bei 200 gr. nugriebto pieno į dieną. Darbininkams skiriama mil ly sviesto ir mėsos, bet labai daug racio- nų lieka tik „popierėje parašyta“. Neatvyku

siejį į darbą baudžiami maisto nutraukimu. Atostogų prašymai patenkinami tik retais at sitikimais. Už pabėgimus, kaip daugeliu atveju patvirtinama, baudžiami giminės. Tokiais atvejais, esą imamos į kasyklas žmonos, jei jos neturį daugiau kaip 45 metus.

AP praneša, kad vienas SED pareigūnas pareiškęs, jog daugelis darbininkų, kaip ir pirmiau, galvoja bėgti į vakarų zonas. Iš kitos pusės daugelis darbininkų lieka vien dėl geresnio aprūpinimo maistu. Vien Leipzigo arbeitsamtas esąs 35.000 darbininkų paskyręs. Šiaip tikslų žinių nei apie dirbančiųjų skaičių, nei apie iškasamąjį kiekį, nėra. Paruoštas uranijo oksidas per Aue ir per Leipzigą lėktuvais yra gabenamas į rytus.

Stutgarto geofizikas Dr. Lutz nurodo, kad uranijo oksido paruošimas be apsisau gojimo priemonių nuo radiumo yra sveikatai ypatingai kenksmingas.

PASITARIMAI RUHRO KLAUSIMU

Londonas (UP). Iš britų oficialių sluoksnių pranešama, kad D. Britanija davė savo principinį sutikimą dalyvauti Vašingtone pasitarimuose dėl Ruhro anglies gamybos. Britų delegacija kitą savaitę išvyksianti į JAV.

JAV nuolatinis atstovas prie JT W. Austin skaito JAV pareiškimą dėl įstojimo į IRC prieš perduodant JT gen. sekret. Trygvie Lie (dešinėje). Kairėje Mrs. E. Rooseveltienė

Senora Eva Maria Duarte de Peron

Kaip neturtinga kaimo mergaitė pasidaro radio ir filmos diktatoriumi. Būsimą savo vyrą su darbininkų pagalba pastato į valdžios viršūnes. Turtinga „bemarškinė“.

Argentinos prezidento žmonai, Senorai Peron, vos pasirodžius Ispanijoje pas Franko, pasigirdo balsu, kad, nežiūrint jos intencijų, ji Anglijoje ir Prancūzijoje nepageidaujama. Atsisveikinusi su Ispanijos diktatoriumi, kur ji buvo labai iškilmingai sutikta bei priimta, oro keliu atvyko į Italiją ir buvo vyriausybės svečiu, lankėsi pas Popiežių, kurortuose ir kt. Jos vardu buvo pavadintos net kai kurios institucijos. Tačiau Italijos komunistai buvo jos atsilankymu nepatenkinti ir demonstravo prieš Argentinos ambasada. Trisdešimt iš jų buvo areštuota, bet viešniai prašant jie buvo paleisti.

Bebūnant jai Italijoje, kreipiasi daug vargšų su įvairiais prašymais — „mano vaikas miršta, reikalingi vaistai...“ ir daug panašių. Ji pavedė savo adjutantams skubiai pasirūpinti, trūkstant vaistai užsakyti telegrafu, — vaikas išgelbėtas.

Greit nuotakos keitėsi jos naudai. Daug kur jau ji pasidarė laukiamą svečias. Prancūzijos vyriausybė oficialiai pakvietė į Prancūziją. Anglijoje jau seniai sudarytas žymių žmonių komitetas, kuris padarė visus parengimus. Senorai priimti ir yra nuolatiniame kontakte su savo ambasada Romoje, kurios uždavinys sutarti su ja atvykimo datą.

Senora Eva Peron kilusi iš varginių žemės ūkio darbininkų — netoli Argentinos provincijos miesto Junin. Apie 15 metų turėdama, Eva Maria Duarte atvyksta į Buenos Aires laimės ieškoti. Pradžioje sunkiai teko kovoti už egzistenciją, vėliau prasimūšė prie teatro ir vaidindavo antraeilės roles. Didelio pasisekimo neturėjo. Jos artistiškas nebuvo didelis scenoje bei vaidyboje. Ji tai gerai suprasedama perėjo prie radio, nes ten vaidybos nesimato, ir čia jai pasisekė. Jos asmenybė — šilta, vibruojanti, sąmojinga, jausmingai kilni — perėjo skersai ir išilgai kraštą į mases, kurios klausėsi jos.

Milijonams argentiniečių ji pasidarė „Senorita Radio“.

Maria Eva Duarte nebuvo paprasta „provincianita“, bet begaliniai savimi pasitikinti, vitališka mergaitė, kuri troško daugiau, negu padaryti karjerą scenoje arba vedybose. Klysta ir tie, kurie mano, kad ambicingas politikas Peronas ėmė ir, prie progos, padarė ją garsią. Kada jie 1942 m. pirmą kartą susitiko, ji jau buvo garsi „Senorita Radio“, tuomet krašte buvo taip populiarai, kad pulkininkas Peron, tada dar ne pilnoje savo galybėje, kreipėsi į ją norėdamas įvykdyti sensacingą plačiausio masto propagandą. Tos propagandos tikslas buvo sudaryti fondą žemės drebejimo aukoms San Juano mieste šelpti. Štai kaip jie susitiko, tie du atviri oponentai.

Nekalbant apie romantišką pusę, Eva Duarte greit įtikino savo naują gerbėją, kad ji entuziastiškai ir nuosirdžiai domisi peronistų judėjimu. Greit ji pasidarė tikroju kino-radio pasaulio diktatoriumi.

Jai rodomo pasitikėjimo ji neapvilia. Ji mobilizuoja visą jai palankų krašto potencialą ir savo sumanumą peronizmo idėjai plėsti kiekviename respublikos kampe, skverbdamosi visur gyvu žodžiu; kas ypatingos reikšmės turi krašte, kuriame didelis nuosimtis yra beraščių. Nėra abejonės, kad jos pastangų dėka Peronas buvo išrinktas Argentinos prezidentu.

1945 m. spalio mėn., 17 d. ji suorganizavo didelę darbininkų eisena į Casa de Gobierno su reikalavimu, kad pulk. Peronas iš egzilo Martin Garcia saloje būtų sugrąžintas. Tas generalinis darbininkų streikas, pradėtas jos įsakymu, padarė tai, kad Peronas šypsodamasis grįžo iš nelaisvės ir jo, vadinama, diktatūra vėl buvo tautos patvirtinta — jis tapo prezidentu, o ji prezidento žmona — „Presidenta“. Nuo to laiko ji yra jau generalo, nebe pulkininko, Perono žmona ir pir-

moji Dama (First Lady) turtingo ir visko pertekusio krašto šiame nuvargusiame pasaulyje.

Vardas Prezidenta įgijo ypatingos reikšmės, nes šis kraštas iki tol jo nežinojo. Iki to laiko prezidentų žmonos vargiai siek tiek plačiau buvo žinomos.

Senora Peron sukretė Buenos Aires aristo kratinės tradicijas iki pat pamatų. Tai galima lyginti su Anglija, jeigu ponias Simpson būtų pasidariusi karaliene. Tačiau Senora Peron iš viso nesinteresuoja Argentinos turtingųjų sluoksniais ir jų pašaipas ji ignoruoja. Ji garbina tik darbo klasę iš kurios ji pati yra kilusi. Jai skiria visą savo dėmesį ir žavumą ir, reikia pripažinti, turi pilną pasisekimą.

Kiekvieną savaitę du ar tris kartus ji kalba per radiją ir moteris, ragindama pasiruoti rinkiminei emancipacijai. Tas reikalas jos širdžiai labai jautrus ir tam ji dirba atsidedusi. Ji liepia ją vadinti „Evita“ ir kreiptis į ją asmeniškai su visais savo rūpesčiais. Tam tikslui ji turi darbo ministerijoje specialius politinius biurus ir, nors oficialiai vadovauja kitas asmuo, neoficialiai faktinioji ministerijos šefe yra ji pati.

Kiekvieną rytą kartu su savo vyru prieš septintą valandą važiuoja iš savo rezidencijos į darbovietę. Visą rytą ji paskiria priėmimui darbininkų delegacijų, vėliau konferuoja su žmonėmis, turinčiais reikalų su krašto politiskai socialiniais dalykais. Kiekvienas iš jų greit patiria, kokią įtaką ji turi savo vyrui. Argentiniečiai sako, kad retai, jeigu iš viso kada nors pasitaikė iškilmingesnėmis progomis matyti Peroną be „Prezidentos“.

Eva Peron esanti 27 metų amžiaus, tačiau jos priešai duoda jai 32-jus. Rengiasi labai puošniai, apsikarsčiusi brangenybėmis daugia, negu Argentinos sostinės aukštosios visuomenės elegantiškiausios damos, kurių draugijai ji ir nenori priklausyti. Lindėdama brangiausiuose kailiuose ir žibėdama briliantais, ji kalba Buenos Aires darbininkams, kad ir ji esanti tokia: „Nosotros los desamisasados“ — mes bemarškiniai. Argentina ne Europa — jos žodžiai apfodimentais palydimi.

Kas liečia grožį — apskritos rudos akys, tvirtą nusistatymą rodantis smakras, baltai pudruotas veidas, ilgi geltoni plaukai, kurie kiekvieną dieną prityrusio kirpėjo, kurį ji su savim vežasi, kitokiu stiliumi sudedami. Turi elegantiškąs rankas ir kojas, tačiau neblogi gėdo broožai išduoda visą grožį tik šypsantis, nes tada matyti „hollywudiški“ dantys.

Ji nerūko ir nedaug kalba, nors ir savo gimtąja kalba. Iš tikrųjų tai ji jokia kita kalba ir nekalba, bet stengiasi nuolat tobulinti savo ispaniskąją, su profesoriaus pagalba. Nežiūrint to, ji spinduliuoja paprastu žavumu, gyvumu ir patrauklumu.

Savo brolio ir trijų seserų ji neužmiršo — pastarųjų vyrai užima aukštas valstybines vietas, o brolis — vyro privat sekretorius.

Juan Domingo Peronas garsus netik savo meilės romanais, bet ir valdymo „quasifascistinė“ sistema. Tačiau jo režimas labai skiria si nuo senojo pasaulio fašistinių režimų. Hitleris ir Musolinis valdė jėga, Peronas — daugiau šypsena, gražumu ir prievartą reit pavartoja.

Važinėdama po Europą Argentinos prezidentienė, atrodo, patenkims ne tik savo asmenines keliavimo ambicijas, bet ir išsklaidys miglas, kurios dengė jos vyrą prezidentą bei jos tėvynę.

M. V.

Japonija amerikėja

JAV civilinės informacijos ir švietimo dalies vedėjas pasakoja apie savo stebėjimus Japonijoje. Jis randa, kad japonų tauta amerikėja smarkiu tempu, pamėgdžiodama viską, kas yra amerikoniška.

Po kapituliacijos, kai griuvo senoji japonų valstybinė santvarka, japonų pilietis ieško naujų būdų savo gyvenimui tvarkyti. Šis naujasis standartas yra „made in USA“.

Tekancios saulės šalies stūnūs dabar žiūri amerikiečių filmas, amerikiečių firmos radio priimtuvu klausosi užjūrio muziką, žaidžia krepšinį ir tt. Kiekvieno miestiečio idealas yra priklausyti prie amerikiečių klubo, kur galima skaityti knygas ir klausytis diskusijų apie vyriausybės sistemą Amerikoje. Kiekvienas modernus japonas pasikalbėjime negali apsieiti be „o. k., yes“ ir kitų panašių žodžių.

Ypatingai stebina šis staigus papročių pasikeitimas tuos, kurie pergyveno karo meto draudimus, kada viskas, kas iš Amerikos, yra nepriimtina. Saugumo policija sekė kiekvieną, kuris mėgino žaisti „degeneruotą“ žaidimą — krepšinį. Amerikiečių filmas konfiskuodavo ir net restoranų pavadinimus, kurie priminė JAV, pakeitė. Dabar laiko ratas pasisuko į kitą pusę. Aklai kopijuojama viskas, ką daro nugalėtojai.

Didžiuliuose miestuose madoje amerikiečių stiliaus naktiniai klubai su angliška užrašais. Naktinių klubų vidus dekoruotas pagal JAV žurnalų pavyzdžius. Lankytojai jaučiasi bent kiek neįprastai — galima matyti, kaip šis dalykas įjems svetimas ir neįprastas, bet jie deda visas pastangas, kad vienas ki-

tam įrodytų, jog jie naudojami gyvenimu ir jaučiasi puikiai.

Japonų radio siųstuvų programa yra amerikoniška nuo ryto iki vakaro. Ją klausydamosi, japonė mokosi gaminti amerikoniškus valgius ir domisi apie moterų veiklą JAV.

Savo butą ji stengiasi įrengti pagal Amerikos pavyzdį. Japonija visuomet pilnai informuota apie visus sporto nuotykius JAV, ir krepšinio rungtynės Tokio stadione nėra mažiau lankomos kaip atitinkami žaidimai Amerikoje. Mokyklos, policija, spauda ir profesinės sąjungos pertvarkytos pagal užjūrio pavyzdį. Japonijos imperatoriaus sūnaus mokytojas anglas pakeistas amerikiečiu.

Kiekvienas visomis jėgomis stengiasi išnaudoti naujoje konstitucijoje pažadėtas teises į gyvenimą, laisvę ir gerovę. (au)

KRAUSTO IS BUTŲ

Berlynas (Dena). Apie 250 butų Pankowe (Berlyne) turi būti dabar patušinta rusų karinėms įstaigoms. Tas liečia 350 šeimų arba iš viso 800 žmonių ir, be to, dar vieną vaikų mokyklinį bendrabutį su 140 vaikų. Baldus leidžiama pasiimti, taip pat ir daržais leidžiama naudotis seniesiems šeiminiškams.

Siuntiniai iš... Sovietų S-gos

Berlyne leidžiama sovietų laikraštis „Taegliche Rundschau“ skelbia, kad Sovietų Sąjungoje dirbantieji vokiečiai specialistai atsuntė į Berlyną 45 siuntinius. („Suedkurier“)

— Pirmą kartą girdžiu tai, — atsakė mokslininkas ramiai.

— Ar Tamsta nujauti, jog mes žinome Tamstą tuo reikalu turėjus susitarimą su vienu asmeniu Londone ir netesėjus?

Dr. Mayus nieko neatsakė. Pulk. Burtas ir Scotland Yardas nesukubėjo jo suimti, nes manė, kad jis įduodins ir antrą šnipą.

Suimtųjų tardymas vyko dieną ir naktį, ypačiai stengiantis susukti, dėl kurių motyvų jie stojo į šnipų eilę. Daugumas suimtųjų buvo žmonės nepaprastai aukšto mokslo, gabūs ir inteligentingi.

Savo elgseną daugumas motyvavo politine ideologija plius psichologinio paruošimo programa „studijų grupėse“, arba komunistų cėlose. Tam apdorojimui vadovavo Kanados „pažangioji darbo partija“ (=Kanados komunistų partija). Šie paruošimo kursai yra paplitę daug gausingiau kaip pats šnipinėjimo tinklas.

O Maskvoje užsienio reikalų komisaro pavaduotojas Salomonas Losovskis 1946 m. vasario 20 d. pasikvietė Kanados ambasados charge d'affaires, Leoną Mayrandą ir perskaitė 2 psl. pareiškimą. Jame nurodė, kad sovietų karo attache Kanadoje gavęs slapto pobūdžio žinių, bet jos nelabai įdomios sovietams, nes jų pačių technikos laimėjimai esą žymesni. Bet vistiek sovietų vyriausybė atšaukusi attache iš Kanados dėl tokių veiksmų neleistinumo.

ninkas Kingas suprato, kad tokio masto suėmimai nelikę nepastebėti, nors ir buvo ketinama juos laikyti paslapytje. Vadinasi, buvo neįsivengiama padaryti viešą pareiškimą. Norėdamas neapsilenkti su protokolu, Kingas pasiryžo pirmiau pakalbėti su sovietų ambasados charge d'affaires, Nikolajumi Bielachvotikovu. Tame pokalbyje Kingas pasakė: „Aš minėjau, kad ketinu parlamentui pranešti, jog viena svetima valstybė gavo davo informacijų, bet aš norėjau, idant jis žinotų, kad omenyje turiu TSRS. Iš savo pusės buvau benorįs pats aplankyti ministerį pirmininką Stalina, kad man paaiškintų tuos nepaprastus įvykius“.

Vasario 15 d., anksti rytą, policija užklupo šnipus. Nė vienas iš tų dieną suimtųjų neparodė, kad buvo sekamas ištisus mėnesius.

Kitapus Atlanto, Londone, pulk. L. Burtas nusprendė pasikalbėti su Dr. Alanu Nunnu Mayu.

— Dr. Mayau, ar nepastebi, kad suretėjo informacijos iš Kanados apie atominės bombos duomenis?

DIDIEJI MINIATIDROJE. Šitaip atvaizdavo garsus prancūzų marijonečių meisteris Karpowitschas tris užsienių reikalų ministerius: G. Bidaultą, E. Beviną ir V. Molotovą

Pasikėsinimas į atomo paslaptį

RASO RICHARDAS HIRSCHAS, JAV karo departamento generalinio štabo karinės žvalgybos divizijos

9.

Pirmasis rūpesčio ženklas pasirodė 1945 m. gruodžio mėn. pradžioje. Pulk. Zabolinas staiga išvyko iš Kanados. Jis nieko nepranešė įstaigoms, prie kurių buvo akredituotas. New Yorko uoste sėdo į „Aleksandro Suvorovo“ vardo garlaivį. JAV mufininkai buvo paskutiniai liudininkai, kurie jį matė gyvą. Paskum atėjo gandas, kad grįžęs į Maskvą, miręs nuo „širdies smūgio“.

Po keleto dienų sovietų ambasadorius G. N. Zarubinas vizitavo Kanados vyriausybės pareigūnus. Jis sakėsi grįžęs į Maskvą eilinių pasitarimų. Jis tad sakas ne sudiev, bet ligi pasimatymo. Tačiau jis niekada nebegrįžo.

Buvo matyti, kad sovietų pareigūnai pastebėjo, kaip buvo panaudoti Guzenkos dokumentai. Prieš 1946 m. pradžią įvykiai pasiekė zenitą. 1946 m. vasario 5 d. įsakymu šnipų persekiojimas buvo pavestas Karališkajai tardymo komisijai, kuri savo darbe yra nuo nieko nepriklausoma. Labai savo paisyta slapto, nes mažiausias prasarimas galėjo pakenkti visai operacijai.

Karališkosios komisijos taryba vasario 14 d. pasiuntė teisingumo ministeriui reikalavimus. Ministeris pirmi-

Lietuvos Švietimo Problema VII Aktualieji šių dienų švietimo uždaviniai

Tremtyje esama įvairaus amžiaus lietuvių. Jų tarpe mokyklinio amžiaus paauگوو-lyū bei pažeme ridinėjanti „pipirų“, kuriene, po kurio laiko taip pat prisieis atsiesi i mokyklos suola. Gerokas skaičius mokyklas šiuo metu lankančių, o dar daugiau jas lankysiančių neturėjo progos ne galimybės arčiau pažinti gimtąjį kraštą, pausti jo grožį, įvairumą, gyventojus, jų pa-pročius, siekius, svajones, tautinius troški-mus, — negalėjo įsigyventi i Lietuvos bui-ties gelmes. Tai didelės nuostolis tiems bū-simiesiems lietuviams, tai nuostolis, kurį pastebimai dar labiau didina svetima kraš-tas, svetima aplinka, žmonės ir jų gyvenimas. Tuo būdu mūsų prieauglis auga svetimoje padangėje, ka, kart vis labiau toldamas nuo lietuviškos aplinkos, nuo gimtojo krašto jaukumos. Kitaip sakant, mūsų jaunimui esančiam tremtyje, ir jeigu ta tremtis dar ilgokai tęsis, gresia nutautėjimas. Šitai nu-tautėjimo galimybei skersai kelia privalo atsistoti mokykla. Ji turi būti tas rūpestin-gas Angelas Sargas vedas lietuvišką jau-nimą per pavojingą nutautėjimo lieptą i įvai-riaspalvėmis tautinio sąmoningumo gelėmis smargintą lanką. Nenormalaus gyvenimo aplinkoje, kurioje mes dabar esame, lietuviš-kos šeimos auklėjamoji įtaka yra tapusi la-bai ribota, pašaliniai veiksmai — visuomenė, organizacijos ir pns., tautiniam mūsų jau-nuomenės auklėjimui nebegali būti taip efe-tingi, kaip būdavo nepriklausomoje Lietu-voje, todėl šeimos, visuomenės, įvairių or-ganizacijų ir panašių institucijų pareigos tautinio auklėjimo srityje pereina mokyklos žinion. Tremties mokykla tampa beveik vie-ninteliu atstovu šiame, nepalyginamo svar-bumo reikale. Todėl jai atitenka trys uždavi-niai:

1. Saugoti, palaikyti ir plėtoti kilniuosius ir gražiuosius lietuviškus papročius bei tra-dicijas.

2. Puoselėti pagarbą ir meilę, nuolat ja plečiant, gimtąjį kalbą, lietuviškam menul, literatūrai ir poezijai.

3. Zadinti, plėsti ir stiprinti mūsų jaunuomenės tautinę sąmonę lietuvių tautos ir pa-skirų jos harių karzygiškais pavyzdžiais. Šis pastarasis uždavinys yra pažymėtina sunkus, bet jis nėra neįkandamas. Mūsų tautos isto-rija pilna didvyriškų žygdarbių, ji yra tas šaltinis, iš kurio ytin sunkiomis gyvenimo valandomis mes sau stiprybės semiamės. Toji stiprybė iš tolimosios lietuvių tautos praie-ti nepalijama srove plaukia i mūsų širdis. Giliosios senovės mūsų protėvių darbai yra ta, neišsenkamas jėgos šaltinis, apsuptas pasakinga ir dėl to kartais abejone su-kelti galinčia romantika. Tuo tarpu visiems mums atmenamos, mūsų pačių išgyventos netolimos praeties dienos ir šiandieninė žy-būtinė mūsų tautos kova už Laisvę yra gytas lindininkas lietuviško herojiškumo; aukščiausio karzygiškumo pasireiškimas, prilygstantis narsiosios Suomijos, lenkų — Varšuvos gynybų ir senosios Graikijos Ter-mopilių didvyrių žygdarbiams. Štai, kur yra pirmieji svarbos tautiniam auklėjimui ir sąmoninimui medžiaga! Šito laikotarpio lie-tuvių tautos kovos prasmę ir šiuo laikotarpiu pareikštus ir tebesireiškiančius lietuviško

karzygiškumo pavyzdžius mūsų moksleivija turėtų išimti i savo kraują, smegenis, širdį ir sielą. Ir visa tai persiimti ne trumpam akimirksniui, bet visam gyvenimui. Tai yra uždavinys mokytojų ir pačios mokyklos. Dar daugiau, mūsų jaunoji karta, esanti tremtyje, turi būti taip persiėmusi šia skau-džia, bet kartu ir nepalyginamo lietuviško didvyriškumo patirtimi, kad jos užtektų ne tik jai pačiai, bet ir jos (jaunosios kartos) būsimai šeimai, o taip pat pertiekti tiems jauniesiems lietuviams, kurių tėvai iš Lie-tuvos yra išvykę daug anksčiau, ir kurie vienokių ar kitokių apstovų veikiami, atit-olsta nuo lietuviškų reikalų supratimo. Lie-tuviškas tremties jaunimas turi būti taip išsamonintas tautinėje dvasioje, kad jis istengtų ne tik pats išlikti tautiniai nepalau-žiamas, bet kartu pajėgtų eiti atitautinimo pionierių pareigas tų lietuvių tarpe, kurie apie Lietuvą tik iš tėvų pasakojimų tėra girdę. Visai teisingas yra prof. J. Brazai-čio siūlymas: „Atsimenant, kad moksleivis išeis i gyvenimą ir atitruks nuo lietuvių bendruomenės, kad jis, galimas daiktas, ne-turės nei lietuviškos knygos, nei laikraščio, kurie duotų naujos medžiagos jo patriotinei sąmonei, reiktų apšarvuoti, apginkluoti jį tam tikru lituanistinės medžiagos kiekiu, ku-rį jis turėtų savo atmintyje ir atitrūkęs nuo lietuviškos bendruomenės.“ („Aidai“ nr. 1, psl. 21). Šita, kartojame, teisinga siūlyma no-rėme papildyti mintimi, jog būtina ta „li-tuanistinės medžiagos kiekį“ nuspalvinti ir persunkti lietuvių tautos karzygiškosios ko-vos pavyzdžiais, dvasia ir tos kovos prasme. Tai yra tiesiogė ir neatidėliotina tremties mokyklos ir mokytojų pareiga! Ši pareiga neatpuola nė tuo atveju, jeigu mes turėtu-me aiškių ir pagrįstų duomenų tikėtis greitu laiku grįžti i gimtąjį kraštą. Ir ten tautinio sąmoningumo vertybės, nė kiek nenustos sa-vo kurso dydžio. Ar nešime benamio dalią nesvetingoje Vokietijoje, ar turėsime progos išemigruoti i kitas šalis, ar susilauksime mūsų didžiosios vilties išsipildymo — Laisvos Lietuvos, mūsų jaunuomenė bus dėkinga lie-tuviškajai mokyklai už jos pastangas ir dar-bą tautinio auklėjimo dirvoje ...

Taip, mūsų didžioji viltis ir nuolatinis troškimas: grįžti i Laisvą Lietuvą ir visas mūsų jėgas atiduoti Jos atstatymui. Bet kaip dažnai ta mūsų vilti ir ta troškima nuslo-pina kasdienybės rūpesčiai ir ateities neti-krumas. Vieton ruoštis ir kurti konkrečius planus Tėvynės atstatymui, mes pirmoje eilėje sielojamės emigracinėmis galimybėmis i tolimąsias šalis. Grubi gyvenimo realybė mums ta diktuoja; mes turime ruoštis nau-joms profesijoms, mokytis svetimų kalbų, susipažinti su geografiniais galimų emigra-cijos šalių duomenimis, bet nė akimirka ne-privalome pamiršti vyriausiojo mūsų tikslo — Laisvą Tėvynę ir darbas jai. Šia kryptimi pirmoje eilėje turėtų orientuotis ir tremties švietimo reikalams skirtųjų organų veikla. Jie, padedami gausios, tremtyje esančios in-teligentijos, turėtų paruošti ir konkretizuoti medžiaga, reikalinga visuotinam lietuvių tautos švietimui įgyvendinti. Nesileidami i ilgesnius išvedžiojimus nė aiškinimus, įva-rdijame kelis pirmieji svarbos uždavinius,

tenkančius spręsti mūsų švietimo Valdybai.

1. Pasitelkus reikiamą skaičių specialistų, paruošti istatymo projektą Lietuvos visuo-tino švietimo reikalui.

2. Nuodugnai peržiūrėti, pataisyti ir kur reikalinga, naujas paruošti mokyklų progra-mas. Tokios programos turėtų tikti ne tik tremties mokykloms, bet ir atsikūrusios Lie-tuvos švietimo reikalams.

3. Prisilaikant perreformuotų ir naujų pa-ruoštų programų, pavesti atitinkamų mokslo dalykų specialistams ar jų grupei parašyti įvairių sričių vadovėlius; juos atspausdinti ir leisti naudoti dabartinėms mokykloms. Rasti galimybių susisiekti su užjūrio lie-tuvių organizacijomis, ypač J. Amerikos Val-s tybių, ir per jas tuos vadovėlius įvesti i tas mokyklas, kuriose lietuviškai dėstomi ištisai arba kai kurie dalykai. Dalis paruoštų ir atspausdintų vadovėlių turėtų būti laikoma atitinkamoje mūsų įstaigose, pavz., biblio-grafiniame lietuvių institute, kad sugrįžus i Lietuvą, juos greitu laiku būtų galima mul-tiplikuoti ir aprūpinti visas mokyklas.

4. Paruošti Lietuvos mokyklų statybos tinklą.

5. Susitarus su lietuvių tremtinių inžinie-

KEMPTENO GSK — GOETTINGENO YMCA — 42:34 (20:17)

Liepos mėn. 20 d., Kemptene, įvyko I klasės krepšinio pirmenybių rungtynės tarp GSK ir Goettingeno YMC. Kempteno GSK išeina i pirmenybes sustiprinta dviem buv. šarūniečiais, būtent: Andriuliu II ir Andriu-liu III. Goettingeno YMCA krepšinio koman-da yra gana stiprus vietas ir, be to, anglų zonos krepšinio meisteris.

Pirmo puslaikio pradžioje goettingeniečiai kiek išsiblašė — iniciatyva GSK rankose, bet puslaikio pabaigoje pasispaudžia ir tik 3 taškai pralaimi. Antrame puslaikyje goettingeniečiai gerokai „kaišina“ GSK, bet rezultato išlyginti ir persverti savo naudai ne-pavyksta. Bendra rungtynių pasekmė 42:34 (20:17) GSK naudai. Taškų pelnė: GSK An-driulis II — 13, Andriulis III — 5, Krutulis — 10, Sventickas — 10, Makauskas — 2, Slepetyš — 0 ir 2 taškus kempteniečiams pel-nė goettingeniečiai Sufas: Goettingeno YM-CA — Sutas — 6, Ignatavičius — 13, Sukys — 12, Paltarokas — 2, Stasiulis — 1, Grebliauskas — 0 ir Vaitkvičius — 0. Rungtynes pravedė Ed. Vengiauskas ir M. Duliūnas. L. V.-kas.

VISIEMS SPORTO KLUBAMS!

Sąryšy su Lietuvos Lengv. Atletikos pir-menybėmis, Lengv. Atletikos sekcija praneša:

rių ir architektų sąjungos vadovybe, pa-skelbti konkursą įvairių rūšių (pradinių, vi-durinių, amatų, prekybos, technikos ir kt.) mokyklų projektams paruošti,

6. Sueti i kontaktą su visų licenzijuotų laikraščių redakcijomis ir prašyti jas įvesti savo laikraščių skiltyse nuolatinis skyrius švietimo reikalams gvildinti, mokykliniams reikalams aptarti ir nors retkarčiais duoti specialiai moksleivijai skirtos pasiskaitymui medžiagos. Tai nėra fantastiniai planai, bet nesunkiai, bent daugumą imant, įgyvendinami uždaviniai, kurių teigiamas išsprendimas tu-rės didelės reikšmės ne tik tremties mokyk-loms bei moksleivijai, bet ir Laisvajai Lie-tuvai, kurios mes taip laukiame ir kurios prisikėlimu šventai tikime.

Pradėdamas kalbėti tema „Lietuvos Sve-timo Problema“ autorius nesijautė pajėgus vienas pilnai ir vispusiai išspręsti šią prob-lemą ir dabar, ta tema baigdamas, jis nesijaučia ją pilnutinai išnaginėjęs: tatau neį-manoma padaryti vienam asmeniui; tai yra visų lietuvių intelektualų, kuriems artimi dabartiniai ir būsimos Lietuvos švietimo reikalai, užduotis. Tebuvo norėta tą užduotį išjudinti iš mirtino tylos taško ir paakinti lietuvius, ypač pedagogus, šiuo reikalu išsa-miai pasisakyti. Jei tatau įvyks, autoriaus užmojis bus pilnai atsiektas. J. Jašinskas. (Pabaiga)

1) Pirmenybių rengimo komitetą sudaro: Alg. Bielskus, Adamkevičius ir Jašinskas.

2) Dalyvių registracija nukeliama iki rug-pičio mėn. 2 d. Kai kurie klubai vis dar miega ir nėra davę jokių žinių. Todėl visus dar kartą kviečiame sukristi ir savo lengva-atletus-tes, registruoti. Pakartotinai prašome neužmiršti jaunių ir mergaičių, nes šių me-ty Pabaltijo kraštu Olimpiadoje, rugsejo mėn. 19—20 d., Augsburgė, Lengvoji atle-tika bus tik jauniamis ir mergaitėms. Regis-tracijos prašome nevilkinti, nes rengėjai są-ryšy su nakvyne ir maistu nori bent savaite ankščiau žinoti dalyvių skaičių.

Pastaba: Registruotis galima ir pavieniu.

3) Pakvietimai bus išsiuntinėti tik užsire-gistravusiems asmenims.

4) Už I, II ir III vietas bus duodami ori-ginalūs diplomai. Taipogi, tikimasi, kad pa-skirų rungčių nugalėtojai bus apdovanoti ir vienkartinėmis dovanomis.

5) Klubams taškai bus skaičiuojami už pir-mas šešias vietas pagal suomišką dešimtko-vo lentelę.

Pastaba: Taškai už Beisbolo švedinuką ir rutulys (2,5 kg) mergaitėms, bus apskai-čiuoti pagal specialiai išdirbtą lentelę.

6) Kiekvienas dalyvis ar palydovas turi pasiimti sausą masto davinį 3 dienom ir ati-duoti Rosenheime i virtuvę. Sporto Apygarda Nukelta i 4 pusl.

Vyt. Alantas

PRAGARO POŠVAISTĖS

13.

Ištrauka iš romano

Jo mokinių kartų kartos, armijų armijos kovojo prieš žmogaus tam-siąją pusę, ir ar ją kiek apiprasė, jei ga-liu taip paklausti? Kaip legendariniiais lai-kais Kainas mušėsi su Abliu, taip šiandien pliekiasi Fritzas su Džanu ir Ivanu. Visa žmonijos istorija galima keliais žodžiais re-ziumuoti: pasilsėti, nusikalti ginklų ir su-sieškoti sąjungininkų, kad paskum būtų ga-lima sėkmingiau savo kaimynui antausius skaldyti. Taip radome, taip yra, taip palik-sime. Taigi, sakau, kai žmogaus širdyje pri-tyvinksta per daug gobštumo ir noro viešpa-tauti bei geriau pagyventi, tuomet per silp-nai užveržta veržlėle nebeišlaiko ir, išsiva-davę demonai, ima siautėti po pasaulį. Tuomet angelai ima atostogų ir keliauja i Rojų pasilsėti. Kai žmogus išsidūksta, kai jis patiesia savo priešą arba priešas jį patiesia, tuomet demonai apimsta ir angelai vėl grįžta i pasaulį. Bet neilgam, nes žmo-gaus prigimtis taip sūtvarkyta, kad, karą pralaimėjęs, žmogaus širdį tuojau apsedą keršto ir revanšo demonai, o, karą laimėjęs, ten netrunka išsiveisti naujų laimėjimų ir užkariavimų demonai. Vėl tuojau imama ruoštis karui arba atkeršyti, arba grobį ap-saugoti, arba naujų gėrybių prisiplėsti. Zo-džių, daina be galo.

— Tu manai, kad krikščionybė žmogaus prigimties nė kiek nepakeitė?

— Krikščionybė stengėsi išvystyti mūsų prigimties dieviškąjį pradą. Ji mus mokė niekinti šį gyvenimą ir ilgti kito, gražesnio pasaulio. Bet jai nepavyko nugalėti nedieviš-ko žmogaus prigimties prado. Ir aš net ma-nau, kad tas nedieviškas prad pasiliko ga-

lingesnis už dieviškąjį. Juk įsivaizduok ko-kia milžiniška ir puikiai organizuota organi-zacija pasitelkusi visas dangiškas galybes, kovoja už žmogaus išlaisvinimą iš velnio žabangų, o kaip jai tai sekasi, labai gerai matome iš šio karo padarinių. Velnias ne-turi jokios oficialios organizacijos ant žemės, organizuotai jis už savo interesus nekovoja, o žiūrėk kokia jo galybė! O įsivaizduok, jei pragaras atsiųstų kokį oficialų savo am-basadorių, sakysime, Liuciferis komandiruotų savo vietininką ant žemės, kuris sudarytų milžinišką organizaciją, varančią propa-gandą už pragarą grožybes, pabrėždama, kad ten nėra taip karšta, kaip kad mūsų bobu-tės tvirtino, žiūrėk kas tada pasidarytų.

— Dzedulionis sako, kad toks ambasado-rius jau sėdi ...

— Tas senis ne visada prašaua pro syk-šnele, — nusijuokė Nargeliūnas. — Mano nuomone, tokios organizacijos pasisekimas būtų milžiniškas, juo labiau, kad jos va-dai operuotų apčiuopiamais dalykais ...

— Gal ir tu ten gautum kokio raštininko vietą, — nusijuokiau.

— Ne, velniui tarnauti nenoriu.

— Bet jei tu nebetiki nei i Dievą nei i velnią, tai ar tau nevistiek kam tarnauti?

— Niekam tarnauti aš nenoriu. Vienas ponas mane nuvylė, nenoriu kad ir kitas nu-viltų, — atsakė rimtai Nargeliūnas.

— Tur būt, nyku, kai i nieką nebetiki? — paklausiau.

— Begalinė laisvė truputi šiurbi. Iauties bestovis kažin kur už blogio ir gėrio ribos. Perspektyvoje didelė nykybė be dangaus ir pragaru.

— Kadangi tu nebetiki nei i gėrį nei i blogį, tai žmogų, tur būt, galėtum užmušti kaip musė? — paklausiau pojuokais.

— Tokį nieką kaip Stepą Dzedulionį ar-ba Eizensterną tikrai nudėčiau.

— Bet ar tu galėtum užmušti ir apiplėšti dorą žmogų?

— Negalėčiau, širdis neleistų.

— Tuomet tavo nebetikėjimas tėra tik nie-ko nereikiškia teorija, o gal tik poza. Pa-galiau, aš labai abejoju ar tu galėtum ir nieką nugalaboti ...

— Nieką tikrai galėčiau, — pakartojo Nargeliūnas, bet lyg ir svyrudamas. — Pa-galiau, ką čia bendra turi mano galvojimas su mano veiksmais? — pridūrė jis. — Ir ne-tikėdamas aš galiu būti padorus žmogus. Ko dėl tu manai, kad jei aš nusivyliau katekiz-mo mokytojų skelbiamu Dievu, tai būtinai turiu imti visus badyti, kaip nusitraukęs nuo sieto bulius? Ir didžiausias davatka gali būti aršiausias niekšas.

— Aš visai ne tai noriu pasakyti, — at-sakiau. — Man rodos, žmogus, atsistojęs už gėrio ir blogio ribų, nebeturi sąžinės ir ne-bejaučia atsakomybės už bet kokius savo veiksmus. Jei jam užėjo mušėiška nuotaika, jis gali užmušti, jei jis gerai nusiteikęs, skurdžių gali apipilti auksu, i viską jam paš-vilti. Jis eina per gyvenimą, kaip papulė: vieškeliiais, šunkeliiais, pabaliiais ... Tokį pa-darą aš vaizduoju kaip išdykusį berną, ku-riam nieko nėra šventa, kuris ir pačiam vel-niui kvatojasi i barzdą. Tiesa, likimas mums skaudžiai tavoji i pakausi, bet kažin kodėl aš nelabai noriu tikėti, kad iš mūsų makaušes viskas staiga būtų išbyrėję, kas ten buvo krauta per du tūkstančius metų.

Mūsų pokaibį nutraukė grįžė iš baseino Dana, Guiga ir Onė. Danos plonas vilnonis maudimosi kostiumas buvo prilipęs prie kū-no, nubrėždamas jo formų grakštumą. Jei aš būčiau buvęs skulptorius, tikrai būčiau ją

prašęs pozuoti meilės dievaitės statulai. Mo-teriškų kūnų yra įvairių tipų: jei iš moterų motinos tipo sklinda ramybė, kažin koks vi-daus turtingumas, jei iš sportininkės ver-žiasi jėga, polėkis, judesio tikslumas ir tikru-mas, tai iš kurtizanos tipo spinduliuoja pasy-vumas, kažin kokia vidaus aitra, persun-kianti jos judesius katės švelnumo ir graci-jos. Tokia buvo Dana. Ji ėjo per pievą plas-tiška, kažin kaip įsiteikiančia eiseną. Jos bronzinės spalvos oda liepsnojo saulėje karštais atspindžiais, kaštano spalvos plaukai, parišti siauru raudonu kaspinėliu per kakta, imantriomis kaskadomis krito ant pečių.

Onė buvo pabrėžtas sportininkės tipas ir kažin ar tik Dana su ja nedraugavo tyčia, kad savo grožiu turėtų atitinkamą lošą. Šiaip tarp jų aš nieko bendra nemačiau.

— Cigaretė, ponai, mirsiu, kaip noriu rū-kyti, — pagrįvuo šalia manęs Dana, safo pečių atsiremdama man i ranką. Aš truputį pasitraukiau.

Nargeliūnas norėjo jai pasiūlyti savo port sigarą, bet Guiga paskubomis ištraukė sava-jį ir atkišo jai. Taip pat paskubomis jis jai ir uždegė. Iš kiekvieno jo judesio atrodė, kad jis yra pasiryžęs patenkinti bet kokį artis-tės norą.

Įsivaizduokite, ponai, — kalbėjo Dana, už sudegus cigaretę, — ponas Guiga pagavo už kojos ir norėjo mane prigirdyti.

— Tokia žuvytė pagauti kiekvienas norė-tų, — nusišypsojo Nargeliūnas.

— Pagauti, taip, bet kam po vandenį niur-kinti, — vaidino Dana lyg ir pasipiktinusi.

— Bet gi aš labai švelniai, panele Dana, ir panele Onė matė, — teisisoni Guiga neati-traukdama nuo jos akių.

— Mat, ponas Guiga, tamsta ir padarei klaidą, — dėdamasis rimtu pastebėjo mano draugas. — Panele Dana nepyksta, kad tams ta ja po vandenį niurkei, bet jai nepatiko, kad tamsta tai darei per švelniai ... (B. d.)

Emigracija, darbingieji ir globotinieji

Būtų labai idealu, jei Vakarų Europoje esantieji lietuviai tremtiniai emigracijos atveju galėtų kur nors persikelti visu būriu ir apsigyventi vienoje priimtinausioje vietoje. Jei šitaip atsitiktų, tuomet šalia darbingųjų galėtų išsistiekti ir visi nedarbingieji. Sakysim, jei kur nors Kanadoje, Anglijoje, Argentinoje ar kitur būtų apgyvendinti tie kelios dešimtys tūkstančių lietuvių, jei jie čia gautų tinkamą žemės plotą ūkininkauti ar kitokio darbo, tai šalia darbingųjų bendruomenės narių lengvai išsistiektų ir visi nedarbingieji ar pusiau darbingieji, kurie šiandien neimami į darbus. Tik šitokia emigracija neįmanoma be kieno nors paramos, be kapitalo. Įsikurti reikia pinigų, o mes neturime nei savo tarpe pinigų, nei valstybės, kuri mus galėtų paremti. Taigi apie tikrąją emigraciją ir padorų įsikūrimą tegalime kol kas tik svajoti, tikėdamiesi, kad gal kada nors ateis ir mums diena, gal tarptautinės šalpos organizacijos ar atskiros valstybės parodys gražų žmoniškumo mostą ir įgalins mus susikurti pastovesnę pastogę, kol galėsime grįžti namo.

Kas šiandien važiuoja į Angliją, Belgiją, Kanadą ar važiuos į Olandiją, tai nereikėtų laikyti jokia emigracija, o paprastu persisamdymu darbams. Tiems kraštams reikia darbininkų, o mes ligi šiol buvome be rimto darbo. Jei mes esame darbingi, jei sutinkame dirbti tai, kas mums pasiūloma, mus paima tam tikram sutartam laikui. Jei mūsų rankos bus reikalingos ir pasirašytosios sutarties terminu išėjus, mes galėsime būti vėl samdomi, o jei po kelių metų pasirodysime esą verti piliečiai, galėsime gauti pilietybę.

Zinoma, mums labai būtų malonu, kad paskui darbinguosius atvažiuotų ir nedarbingieji ir tuo būdu vienoje ar keliose vietose (valstybėse) vėl susirastų visa lietuviškoji bendruomenė. Jei tos valstybės, kurios šiandien renka darbu jėgą, rytoj parodys ir gerą savo širdį, būsime didžiai dėkingi, kad jos darbingiesiems davusios atliekamą darbą, priglautos ir aprūpins ir tuos, kurie reikalingi globos. Šita kryptimi, aišku, turėtų veikti mūsų vadovaujantieji veiksniai, o šiuo metu bent veikti taip, kad su darbingaisiais galėtų jų atsakomybę išvykti ir daugiau globos reikalingų nedarbingųjų, žodžiu, kad būtų plačiau pravertos durys išvažiuoti iš čia tiems, kurių likimu apsiims kas nors konkrečiai pasirūpinti.

Kai kas į šį reikalą žiūri per daug lengvai ir dėl to nerimtai. Siūloma atsiklausti išvykstančiuosius darbams, gal, girdi, jie išpareigotų bent iš dalies išlaikyti nedarbinguosius. Toks siūlymas jau iš anksto pasmerktas, nepasisekimui, šitaip reikalas negalės būti išspręstas. Zinoma, jei būtų kalbama dėl kelių asmenų, gal tai ir nesudarytų didelių sunkumų. O dabar?

Pirmiausia mes, šitaip lengvai sprendami, nežinome net, kiek turime tokių nedarbingų ir globos reikalingų tautiečių. Jų bus nemaža. Sakysim, perkėlus visus tokius globotinius į Angliją, kiekvienam jų maistas ir pastogė kaštuos iki 6 svarų mėnesiui. Reikės juos ir apręgti, ir gydyti, ir administruoti, o tai dar pridės išlaidų. Po kiek kas mėnesį turės mokėti kiekvienas dirbantysis, kad ta tautinė bendruomenė išliktų neišskirstyta ir būtų mūsų pačių išlaikoma?

Kas ir kaip iš kiekvieno paims jo įnašus šitiems globos reikalams? Šitokių įnašų turėtų susidaryti didelės sumos, taigi ar dirbantieji mokės jas savanoriškai, ar reikės prašyti atitinkamo krašto vyriausybės, kad jos įstatymiškai tuos dirbančiuosius išpareigotų mokėti? Paimamos būtų be galo ir be krašto, turint galvoje, kad ne visur laiku būdavo sumokamas mažutis solidarumo mokestis. Taigi šitokie projektai iš anksto pasmerkti nepasisekimui, nebent jų autoriai norėtų iš šalpos darbo šiek tiek nutukti.

Yra daug šiek tiek mažesnių reikalų, kurie guls ant dirbančiųjų pečių, ir labai abejotina, ar visi tie reikalai galės būti sklandžiai tvarkomi, taigi neverta sau įsikalbėti naujos ir sunkios ligos, iš kurios tikrai neišėjime sveiki.

Nedarbinguosius, kaip iki šiol visus tremtinius, globoja ir toliau, atrodo, globos atitinkamos tarptautinės organizacijos ar valstybės. Jei joms šiandien parankiau globotiuosios palikti ten, kur jie yra, nieko nepadarysi. Galima prašyti, kad globotinieji pamažu būtų perkelti ten, kur bus daugiau dirbančiųjų, bet nerizikuokime patys imtis sau atsakomybę, kurios neįveiksime. Jei mes patys imsimės globoti nedarbinguosius, tada jie tikrai bus pasmerkti skurdui ir vargui, daug didesniai negu šiandieniniai. Jei sunki globotinių problema buvo Lietuvoje, kai šitai būdavo sprendžiama visos valstybės mastu ir pajėgumu, tai ką čia bešnekėti šandien, kai menkai atlyginamų dirbančiųjų, išskleidusių po įvairias valstybes, tebūs tik kelio-liko tūkstančių. Anuomet prieglaudę seneliai dar turėdavo eiti per žmones duoneliudami, vadinas, neužtekdamo duonos, o didžioji dalis krašto globotinių juk būdavo globojami ne valstybės, bet šeimų. K. Barėnas.

Sensacinga žmogžudystė

RUSŲ SARGYBINIS NUSOVE ESTŲ STOVYKLOS POLICININKA

Liepos mėn. 15 d. ant Vakenitz upės vakarų kranto, netoli Falkenhauseno dvaro, įvyko sensacinga žmogžudystė. Rusų sargybinis perplaukęs upę į vakarų pusę dėl dar nežinomų priežasčių nušovė 47 metų estą Karlą Miitelį.

Apie 16.30 val. netoli aukščiau paminėtos vietos besirandantieji išgirdo jaudinančius pagalbos šauksmus svetima kalba. Tuoj po to pasigirdo šūvis. Kuriam laikui praslinkus buvo rastas prie upės kranto minėtas estas, nužudytas šūviu į nugarą.

Mačiusieji šį įvykį apibūdina sekančiai: Miitel, Meesen kareivinių stovyklos policijos tarnautojas, uniformuotas žuvavo prie Vakenitz upės kranto. Staiga vienas iš kitoje

upės pusėje stovėjusių rusų kareivių pribėgo prie kranto ir, numetęs savo drabužius, ėmė tik su šautuvu rankoje plaukti į vakarinę upės krantą. Po trumpo pasikalbėjimo kareivis norėjo prievarta nusivaryti estą į rusų zoną, bet pastarasis šaukdamas pagalbos pabėgo ir pasislėpė viename vasarnamyje. Rusų sargybinis jį pasekė ir suradęs, buože mušdamas nusivarė vėl prie kranto ir nušovė. Įvykį stebėję pasakoja, kad rusas, perplaukęs į rytų pusę, dar kartą grįžo ir pasiemė iš užmuštojo rubų dokumentus.

Luebecko kriminalinė policija susirijo su vokiečių policija rusų zonoje, kad išaiškintų tą nesuprantamą įvykį. („Luebecker Freie Presse“, Nr. 57)

LITUANISTU NUTARIMAI

Amerikiečių ir Prancūzų zonų gimnazijų ir progimnazijų lietuvių kalbos ir literatūros mokytojų tarnybinė konferencija, įvykusi 1947 m. liepos 10–11 d. Wuerzburge, iškliausi pranešimų ir aptarusi aktualiuosius lietuvių kalbos ir literatūros reikalus mokykloje ir gyvenime, konstatavusi, kad gimtoji kalba, tautinė literatūra ir tautinės tradicijos yra pagrindiniai veiksniai tautinei gyvybei tremtyje ir emigracijoje palaikyti, nusprendė:

I.

Kreiptis į visus lietuvius mokytojus, auklėtojus, organizacijų vadovus ir kitus kultūros veikėjus bei veiksnius, kad jie visu rimtumu susirūpintų gimtosios kalbos, tautinės literatūros ir tautinių tradicijų puoselėjimu ir ugdymu.

II.

Prašyti lietuvių tautos vadovaujamuosius organus sudaryti konkretų planą ir rengti sąlygas lietuvių kalbai ir tautinei kultūrai saugoti visuose kraštuose, į kuriuos likimas lietuvius jau yra nubloškęs ar dar nubloks.

III.

Kreiptis į visus tuos lituanistus, kurie ligi šiol dar nėra įsijungę į aktyvų lietuviškos tautinės tremties mokyklos ir kalbos kultūros kėlimo darbą, ir prašyti juos stoti į šį darbą greta jau dirbančiųjų lituanistų.

IV.

Konferencija didžiai vertina Lietuvių Kalbos Draugijos tremtyje dirbamą darbą ir skatina visus kultūros darbininkus jį aktyviai remti.

V.

Gyvenimas rodo, kad mūsų abiturientai, baigę gimnazijas tėvynėje ar tremtyje, beveik nė vienas naujai nesiima studijuoti lituanistikos. Mokytojų ir kitų kultūrininkų uždavinys yra šiuo mūsų tautos ir kultūros ateičiai žalingu reiškiniu susirūpinti ir skatinti jaunimą universitetuose studijuoti ir lituanistiką. Lituanistiką studijuojantiems studentams reikėtų skirti bent kelias specialias stipendijas.

VI.

Prašyti Svetimo Valdybą išlyginti ir pataisyti lietuvių kalbos ir literatūros programą pagal konferencijoje iškeltus pageidavimus.

TAIK. DAILES INSTITUTO FREIBURGE PRANESIMAS

T. D. Institutas Freiburge liepos mėn. 12 d. užbaigė pirmuosius mokslo metus ir surengė studentų bei klausytojų darbų parodą. Paroda buvo užėmusi 7 kambarius — sales, kuriose buvo išstatyta grafikos, keramikos, audinių, skulptūros ir tapybos studijų darbai.

Cia išvardintose specialybėse naujieji mokslo metai pradėdami rugsėjo mėn. 1 d. Į Institutą studentais primami baigę gimnazijas, arba išėję tolygų mokslą specialinėse mokyklose. Klausytojais priimami turį gabumų paįsybai ir amatams. Visi jaunuoliai ir jaunuolės 16–40 metų amžiaus gyvenantieji prancūzų okupacinėje zonoje paduo da prašymus direktoriaus vardu ligi rugpiūčio mėn. 15 d. šiuo adresu — Ecole des Arts et Metiers, Freiburg i. Br. (17b), Wonnhaldestr. 1 (Rebhaus). Prie prašymo turi būti pridėtas gyvenimo aprašymas ir dvi pasofoto nuotraukos. Prašymai pageidaujama paduoti kiek galint greičiau. Iš kitų zonų galės būti priimami, jei patys išsiryšins savo zonose persikėlimui leidimus.

Mokslas Institute tęsiasi 4 metus. Pirmieji du metai skiriami meno amatui išmokti ir studentai bei klausytojai baigę visus dėstomus dalykus gauna kvalifikuoto specialisto pažymėjimą. Baigę 4 metus ir išlaikę egzaminus gauna mokyklos diplomą ir dailininko vardą.

T. D. Instituto Direktorius

Kompozitorių
JUOZA GAUBA
gilias liūdesio valandoje, mirus
brangiajai žmonai, užjaučia
J. Zdanavičius
J. Kreivėnas

VII.
Prašyti Svetimo Valdybą išleisti konferencijoje skaitytus pranešimus atskiru leidiniu.

VIII.
Kitų dalykų mokytojai, taisydami mokinių rašomuosius darbus ar klausinėdami juos žodžiu, prašomi taip pat atsižvelgti ir į lietuvių kalbos reikalavimus.

Iš sporto pasaulio

(Atkelta iš 3 pusl.)

iš savo pusės pridės papildomą davinį. Taip pat tikimasi, jog ir IRO parems.

7) Nakyne bus aprūpinti 3 naktim. Patarina pasiimti po 1–2 dekes.

8) Žiurovais specialiai nebus rūpinamasi. Nebent atsirastų vietos. Taigi, žiurovai gali važiuoti tik savo rizika.

9) Dalyvių atvykstant bus laukiama VIII. 8 ir VIII 9 iki pietų. Stotyje bus iškabinėti ženklai. Be to dalyvius pasitiks palydovai bei uniformuoti skautai.

10) Dalyvių pageidavimu, programa vyrams papildoma 1500 m. bėgimu.

11) Varybų programą numatoma vykdyti sekančia tvarka:

Seštadienį, VIII. 9, 14.30 val.
Vyrams: 100 m. (užb), 200 m. (užb), 400 m. (fin), 1500 m. į tolį, šuolis su kartimi, diskas.

Jauniams: 100 m. (UŽB), į aukštį, ietis, rutuly.

Moterims: 100 m. (UŽB), į aukštį, ietis, rutuly.

Mergaitėms: 60 m. (užb), į tolį, rutuly.

Sekmadienį VIII. 10 d. 14 val.

Vyrams: 100 m. (fin), 200 m. (fin), 800 m. 3000 m. 4x100, į aukštį, trišokis, rutuly, ietis.

Jauniams: 100 m. (fin), 1000 m. į tolį, diskas, 4x100 m.

Moterims: 100 m. (fin), 500 m., 4x100 m., į tolį, diskas.

Mergaitėms: 60 m. (fin), 4x60 m., į aukštį, beisbolo sviedinukas.

12) Smulkesnė programa bus pranešta vietoje.

VISUOMENĖS ŽINIAI

Sąryšy su L.T.B. Vokietijoje, Lengvosios Atletikos Pirmenybėmis, Lengvosios Atleti-

LONDONE ATGAIVINAMA KULTURINĖ DRAUGIJA „RŪTA“

Seniausia D. Britanijos lietuvių kultūrinė draugija „Rūta“ karo metu buvo nustojsi aktyviai veikti, nes daugelis jos narių buvo mobilizuoti, bet ir nariams grįžus po karo nepavyko veiklos suaktyvinti, nes daugelio buvo pasikeitusios pažiūros. Ypatinai naujų sumanymų ir noro veikti parodė iš Italijos atvykę lietuviai kariai, kurie visi įstojo į „Rūtos“ draugiją ir aktyvino „Rūtos“ veiklą. Atvykę lietuviai iš Vokietijos ir jų tarpe inteligentai taip pat parodo nemažai noro „Rūtos“ veiklą aktyvinti. Tokiu būdu „Rūta“ nutarė užmegsti ryšius su visomis lietuvių stovyklomis ir pavieniais asmenimis D. Britanijoje. Taip pat paskutiniame posėdyje buvo nutarta įsteigti informacinę sekciją, kuri galėtų atvykusius lietuvius informuoti visais rūpimais klausimais, o Londone parūpinti nakvynę, kambarius ir net darbą. Tokiu būdu, kol susiorganizuos namutata įsteigti Lietuvių Sąjungą, „Rūta“ jau galės daug padėti tautiečiams naujame ir mažai pažįstamame krašte. Norintiems susižinoti su Rūta“ reikia rašyti sekančiu adresu: Mr. J. Balnius („Rūta“) 14 Tudor Rd., London E. 9. (vj).

Kos Sekcija prašo, kad įvairios organizacijos, firmos, bei privatūs asmenys, atskirų rungčių nugalėtojams paskirtų dovanų premijų. Tai būtų tikrai puikus mūsų sportininkų pagerbimas. Ypač nepamirškime jaunųjų mūsų sportininkų-kių. Tikimės, kad mūsų gerbiamoje visuomenėje atsiras tokių aukotųjų, kuriems mes iš anksto siunčiame nuoširdų sportišką padėkos žodį. Dovanas siųsti ir apie jas pranešti šiuo adresu: Alg. Bielskus Max Joseph pl. 4 Telef. 688 (13b) Rosenheim (Obb.)

Ansbachas. S. m. liepos mėn. 21 d. didesnįjį dalis lietuvių iš Ansbacho stovyklos buvo perkelta į Rebdorfą (prie Eichstätt). Pasiilikusioji Ansbacho stovykloje lietuvių bendruomenė išsirinko naują apylinkės komitetą ir Raudonojo Kryžiaus Skyriaus Valdybą. Komiteto pirmininku yra p. Slikas Vladas. Taip pat pasiliko Ansbache ir kooperatyvas „Taupa“. Arimas.

TAIK. DAILES INSTITUTO FREIBURGE PRANESIMAS

Taikomosios Dailės Institutas Freiburge grafikos studijai yra reikalingas kvalifikuotas rišejas — lektorius. Pageidautina asmuo dirbęs mokytojo darbą šioje specialybėje Lietuvoje.

Norintieji šią vietą užimti praneša raštu savo gyvenamą vietą, kartu pridėdami gyvenimo aprašymą, kuriame būtų pažymėta, kur, kada ir kokį mokslą išėjo ir kur bei kiek laiko vertėsi savarankiškai ar mokytojo darbu.

Prie pareiškimo turi būti pridėta šeimos sudėtis, kuri sutiktų persikelti gyventi į Freiburgą. Institutas lektoriui mokės nustatytą atlyginimą morkėmis ir gaus visas Instituto lektoriams teikiamas pirmenybes. Pareiškimus siųsti šiuo adresu —

Ecole des Arts et Metiers, Wonnhaldestr. 1 (Rebhaus), (17b) Freiburg i. Br.

Asmuo, kuris bus priimtas dėstyti gaus per Institutą visus reikiamus jam ir jo šeimai persikėlimui dokumentus, nežiūrint kurioje zonoje jis gyventų.

V. K. JONYNAS
T. D. Instituto Direktorius

m i n t i s

„The Thought“ Lithuanian Newspaper
* Licensed by Military Government * Editor — in — Chief and licensee: J. Vasaitis
* Printed by Druckerei u. Verlags-gesellschaft e.G.m.b.H., Memmingen.

Vyr. Redaktorius — leidėjas J. Vasaitis. Redaktoriai: Henr. Zemelis ir Vl. Balsys. Karo valdžios leista * Laikraštis išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais * Prenumerata mėn. RM. 10.— atskiras Nr. 0.80 Rm * Ein saskaita: Volksbank Memmingen e.G.m.b.H. Nr. 9149 ir Postscheckkonto München 14 210.

Adresas: „Mintis“, (13b) Memmingen. Schranneplatz 6, Laiskams: Memmingen. Postfach 110

Redakcija nesunaudoja rankraščių nesaugo. * Honoraras mokamas tik nuolatiniams bendradarbiams iš anksto susitarus * Priimami skelbimai, tik iš anksto už juos apmokėjus. * Skelbimai iki 10 petito eilučių Rm. 20.— toliau už kiekvieną eilutę po Rm. 1.50. * Redakcija, ir administracijos kalbamoms valandos kasdien, išskyrus šventadienius, 9–12 val. ir 14–17 val. * Red. ir administracijos telef. Nr. 2677.